

de Legater, der ere knyttede til dette Kollegium; de ere ikke faa, og de ere i Reglen udsprungne fra Mænd, som selv have havt Bolig paa og have vundet Kjærlighed til Samlivet paa Waldendorffs Kollegium. Disse Gaver ere givne ikke for at hjælpe En og Anden til fri Bolig i en hvilkensomhelst Gade, men netop for at lette og behageliggjøre Samlivet, der er stiftet paa Waldendorffs Kollegium. Det hørte i ældre Tider til ethvert Universitets almindelige Væsen at have saadanne Kollegier for Studenterne, og de kaldtes Kollegier væsentligst paa Grund af den aandelige Forbindelse, hvori de stode med Universitetet. Der har nemlig gjerne med saadanne Kollegier været forbundet Svælsker og bestemte Forbringere til Studiet, og det er ogsaa Tilfældet med Waldendorffs Kollegium, thi Enhver, som ligger der, skal bevise sine akademiske, frie Studier ved Arbejde udenfor den foreskrevne daglige Orden. Forbindelsen med Universitetet er derfor ingenlunde ringe, og endnu mindre er den det med Kommunitetet. Der var en Tid, da Kommunitetets Gaver i Penge udgik til Flere, som ikke kunde faae Plads paa Regentens; nu er Antallet af Pladserne der blevet udvidet, hvorved de fleste Stipendiens Oppebærelse er forenet med Friholig, men i de Tider var Waldendorffs Kollegium af megen Vigtighed, for at supplere den akademiske Understøttelse for Dem, der ikke kunde friste Livet alene ved Kommunitetets Gaver. Kommunitetets Bestemmelse er ikke blot at gjøre Studenterne Opholdet ved Universitetet muligt, men ogsaa at muliggjøre for dem den frie Disposition over deres Tid, og derfor er det netop umiddelbart beslægtet med Kommunitetets egentlige Bestemmelse, at Understøttelsen til Studenternes Livsophold skeer paa den Maade, hvorpaa de naturligst og rigtigst bør understøttes. Understøttelsen blev oprindeligt givet for at staffe Studenterne Føde in natura, men denne Form blev opgivet, og den er nu bleven en anden, som dog ligger nær ved den oprindeligt paatænkte og dertil hører fremfor Alt Boligen og hvad der med nærmest staaer i Forbindelse. Saaledes anbefaler jeg da indtrængende Waldendorffs Kollegium til at modtage Hjælpen fra det Sted, hvor det synes mig baade naturligst at søge

den og billigst at hve den. Kommunitetet skal visnok ikke gjøre Studenterne rige eller friste altfor Mange til at søge den akademiske Vej, men det bør dog antage sig de Anstalter, der ved Siden af det ere stiftede for at samvirke med det, saalænge denne Samvirken har noget Værd, hvilket man ikke kan nægte, at Studenternes Samliv paa et Kollegium har. Kommunitetet skal ikke være betænkeligt ved at give ikke blot, hvad der behøves for at holde Waldendorffs Kollegium oppe, men endnu mere, saaledes, at man kan vinde 8 Pladser i dette Kollegium, ligesaa godt som det kunde give Midler til at oprette et saadant Antal Pladser paa Regentens, hvis Forholdene der tillode det.

Om to andre Punkter bør jeg, da jeg nu har Ordet, ogsaa udtale mig, uagtet de ikke ere bethdelige. Det første Punkt er det fysiologiske Laboratorium, der omtales i Udvalgets Betænkning under Nr. 6. Uagtet jeg langt fra seer mig i Stand til at gjøre nogen stor Modstand mod den Betragtning, hvorpaa Finantsudvalgets Indstilling er begrundet, kan jeg dog ikke unblade at bemærke, at Dusstet om det her foreslaaede er fremsat af den nye Docent, hvem man gjerne vilde imødekomme med gunstige Villkaar ved hans begyndende og, som jeg haaber, indholdsrige Virksomhed; men idet jeg erkjender, at Sagen maastee ved en nærmere Betragtning kan vinde en anden Stikkelse, og at det maastee kan klare sig bedre, om man vil have et Laboratorium for Studiet og Studenterne eller et Laboratorium for Docenten og de Enkelte, der særlig vilde fremhjælpes af ham i samme Retning, finder jeg det vel begrundet, at Finantsudvalget har foreslaaet at henstille Sagen indtil Videre. Desto mere haaber jeg dog at kunne søre Ministeriet til Indtægt den Udsigt, som derved er aadnet til, at dette Forslag senere, naar en mere indskrænket Plan er kommen tilfæde, vil finde en velvillig Imødekommen, saaledes som det allerede er skeet med Hensyn til Ideen. — Hvad Laanet til Studenterforeningen angaaer, da var det visnok mit Dusstet at holde paa mit Forslag om, at man vilde give et Laan, der idetmindste i nogen Tid kunde være rentefrit, et Laan, hvori der laa en Godhed, en Velgjerning, en Hjælp til det i Grunden mærkbærdige Værk, der ved